

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 64/03-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. apríla 2003 predbežne prerokoval sťažnosť Š. V., bytom K., ktorou namietal porušenie čl. 2 ods. 2, jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 4 v spojitosti s čl. 51 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Košice II sp. zn. 29 C 70/01 z 5. decembra 2002, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Š. V. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. marca 2003 doručená sťažnosť Š. V., bytom K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie čl. 2 ods. 2, jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 4 v spojitosti s čl. 51 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 29 C 70/01 z 5. decembra 2002.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti namietal, že okresný súd „bezdôvodne zastavil konanie uznesením pod značkou 29 C 70/01-24 pričom mal k dispozícii iné adresy žalovaných, takže Okresný súd si mohol zistiť sám adresy trvalých bydlísk žalovaných, bez toho aby zmaril súdne konanie“. Ďalej uvádza: „Namietam tiež, že som sa nemohol odvolať už proti uzneseniu Okresného súdu, čo tiež považujem za porušenie na súdnu ochranu, pretože základné právo na súdnu ochranu nespočíva len v práve domáhať sa súdnej ochrany, ale aj v určitej kvalite t. j. zákonom ustanoveným postupom súdu, dostať (US 54/1997). Nezákonné zastavenie konania pred všeobecným súdom, bez možnosti použitia aspoň riadneho opravného prostriedku, je však v príkrom rozpore s týmto materiálnym chápaním (kvalitou) základného práva na súdnu ochranu. Súčasne je takéto ustanovenie OSP § 43 v rozpore aj s článkom 6 ods. 1 ED, pretože porušuje princípy spravodlivého procesu.“

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd prešetril jeho sťažnosť a priznal mu primerané finančné zadost'účinenie.

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy oprávnený rozhodovať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh vrátane sťažnosti predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa tohto ustanovenia návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Zákonnou podmienkou prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote dvoch mesiacov ustanovenej § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde odo dňa právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu.

Ústavný súd 1. apríla 2003 na okresnom súde zistil, že uznesenie okresného súdu sp. zn. 29 C 70/01 nadobudlo právoplatnosť 20. decembra 2002.

Vzhľadom na to, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je časovo obmedzený právny prostriedok ochrany ústavnosti, s prihliadnutím na deň nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým mali byť porušené základné práva sťažovateľa a deň doručenia sťažnosti ústavnému súdu, t. j. 19. marec 2003, je možné uzavrieť, že lehota stanovená na tento druh konania pred ústavným súdom sťažovateľovi bez akýchkoľvek pochybností uplynula skôr, než podal túto sťažnosť.

Ústavný súd preto po predbežnom prerokovaní sťažnosť navrhovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako podanú oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. apríla 2003